Crna Gora
Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore
Ombudsman

Kabinet Zaštitnika 020/241-642
Savjetnici 020/225-395
Centrala 020/225-395
Fax: 020/241-642
E-mail: ombudsman@t-com.me
www.ombudsman.co.me

Broj 01-1179/26
Podgorica, 2. novembar 2026. godine
MP/MP

Zaštitnik ljudskih prava i sloboda Crne Gore, na osnovu čl. 41 st. 1 Zakona o Zaštitniku/ci ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Sl.list CG", br. 42/11, 32/14 i 3/26) i čl. 40 Pravila o radu Zaštitnika/ce ljudskih prava i sloboda Crne Gore ("Sl.list CG", br.53/14), sproveo je ispitni postupak po pritužbi XX i utvrdio činjenično stanje na način koji slijedi

I UVOD

1. Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore podnijeta je pritužba XX na rad Ministarstva unutrašnjih poslova i Državne komisije za žalbe, zbog nepostupanja po presudi Upravnog suda Crne Gore U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine i rješenju Državne komisije za žalbe broj UPII 21-102/26-341/3 od 26. marta 2026. godine, kojim je poništeno prvostepeno rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova i predmet vraćen na ponovni postupak i odlučivanje.

Podnositeljka pritužbe ukazuje da Ministarstvo, uprkos prijemu drugostepenog rješenja, podnijetoj urgenciji i naknadno izjavljenoj žalbi zbog ćutanja uprave, nije preduzelo radnje radi ponovnog odlučivanja u predmetnoj upravnoj stvari, čime joj je, kako smatra, onemogućeno ostvarivanje prava u upravnom postupku i korišćenje raspoloživih pravnih sredstava.

II ČINJENICE I OKOLNOSTI PREDMETA

2. Činjenice utvđene na osnovu navoda podnositeljke pritužbe, izjašnjenja Ministarstva unutrašnjih poslova - Direktorata za finansijske poslove, Državne komisije za žalbe te cjelokupne dokumentacije koja egzistira u spisima predmeta, mogu se sublimirati na sljedeći način.

3. Podnositeljka pritužbe zaposlena je u Ministarstvu unutrašnjih poslova, na radnom mjestu xxxx policijskih poslova u Odjeljenju za unutrašnju kontrolu policije.

4. Rješenjem Ministarstva unutrašnjih poslova 01 broj 123/25-22751/2 od 9. maja 2025. godine podnositeljki je privremeno ograničeno vršenje dužnosti i određeno privremeno udaljenje sa rada do okončanja disciplinskog postupka.

5. Protiv navedenog rješenja podnositeljka je izjavila žalbu, koju je Državna komisija za žalbe odbila rješenjem broj UPII 05-102/25-648/4 od 3. jula 2025. godine.

6. Postupajući po tužbi podnositeljke, Upravni sud Crne Gore donio je presudu U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine, kojom je tužbu usvojio i poništio rješenje Državne komisije za žalbe od 3. jula 2025. godine.

U obrazloženju presude Sud je, između ostalog, ukazao da je za privremeno udaljenje policijske službenice sa rada, saglasno članu 176 stav 2 Zakona o unutrašnjim poslovima, bilo potrebno utvrditi da bi njeno prisustvo na radu štetilo interesu, odnosno ugledu Ministarstva i Policije ili ometalo tok disciplinskog postupka.

Sud je posebno cijenio činjenicu da je disciplinski tužilac odustao od odluke o pokretanju disciplinskog postupka protiv podnositeljke zbog nedostatka dovoljno jasnih i relevantnih dokaza, nakon čega je ministar donio rješenje o obustavi disciplinskog postupka. Imajući u vidu navedene okolnosti, Sud je ocijenio da su dovedeni u pitanje razlozi na kojima je zasnovano privremeno udaljenje sa rada, zbog čega osporeno rješenje nije mogao ocijeniti zakonitim.

7. Postupajući u izvršenju navedene presude, Državna komisija za žalbe donijela je rješenje broj UPII 21-102/26-341/3 od 26. marta 2026. godine, kojim je usvojila žalbu podnositeljke, poništila rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova od 9. maja 2025. godine i predmet vratila prvostepenom organu na ponovni postupak i odlučivanje.

U obrazloženju rješenja Komisija je ukazala da prvostepeni organ u ponovnom postupku treba da vodi računa o razlozima iz presude Upravnog suda i donese novo, na zakonu zasnovano rješenje.

8. Prema navodima podnositeljke, Ministarstvo unutrašnjih poslova primilo je navedeno drugostepeno rješenje 26. marta 2026. godine. Podnositeljka navodi da je kopiju rješenja pribavila neposredno od Državne komisije za žalbe, a ne putem prvostepenog organa.

9. Budući da Ministarstvo nije postupilo po rješenju Komisije od 26. marta 2026. godine, podnositeljka je dana 6. maja 2026. godine uputila prvostepenom organu urgenciju, zahtijevajući postupanje po presudi Upravnog suda i rješenju Državne komisije za žalbe. Kako ni nakon toga nije dobila odgovor niti je obaviještena o preduzetim radnjama, prema navodima iz pritužbe, dana 19. juna 2026. godine izjavila je žalbu zbog ćutanja uprave.

10. U izjašnjenju Državne komisije za žalbe navedeno je da je podnositeljka, preko punomoćnika, dana 8. jula 2026. godine izjavila žalbu zbog ćutanja uprave.

11. Komisija je aktom broj UPII 21-102/26-1056/2 od 10. jula 2026. godine žalbu dostavila Ministarstvu unutrašnjih poslova, ukazujući na obavezu prvostepenog organa da, ukoliko u roku od sedam dana ne donese rješenje, žalbu sa spisima predmeta i pisanim objašnjenjem razloga zbog kojih rješenje nije donijeto proslijedi drugostepenom organu, saglasno članu 125 stav 6 Zakona o upravnom postupku.

12. Prema izjašnjenju Komisije, Ministarstvo je navedeni akt uredno primilo 16. jula 2026. godine, ali nije postupilo po njemu.

13. Državna komisija za žalbe je, nakon toga, donijela rješenje broj UPII 21-102/26-1056/5 od 1. oktobra 2026. godine, kojim je usvojila žalbu izjavljenu zbog ćutanja uprave i naložila Ministarstvu unutrašnjih poslova da u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja postupi po njenom ranijem rješenju broj UPII 21-102/26-341/3 od 26. marta 2026. godine. Prema izjašnjenju Komisije, ovo rješenje uručeno je podnositeljki 12. oktobra 2026. godine.

14. U izjašnjenju Ministarstva unutrašnjih poslova – Direktorata za finansijske poslove navedeno je da je, povodom zahtjeva Direktorata za normativno-pravne i kadrovske poslove od 2. juna 2025. godine, izvršen obračun i uplata doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje, shodno presudama Osnovnog suda u Podgorici, te da je uplata izvršena 27. avgusta 2025. godine.

15. Međutim, iz sadržine ovog izjašnjenja proizilazi da se ono odnosi na obračun i uplatu doprinosa za PIO po osnovu ranijih sudskih presuda, a ne na postupanje Ministarstva po presudi Upravnog suda U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine i rješenju Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine, što je predmet konkretne pritužbe.

III RELEVANTNO DOMAĆE I MEĐUNARODNO PRAVO

Ustav Crne Gore ("Sl.list Crne Gore", br.1/07, 38/13)

Član 20

Svako ima pravo na pravni lijek protiv odluke kojom se odlučuje o njegovom pravu ili na zakonom zasnovanom interesu.

Član 32

Svako ima pravo na pravično i javno suđenje u razumnom roku pred nezavisnim, nepristrasnim i zakonom ustanovljenim sudom.

Zakon o upravnom postupku (("Službeni list Crne Gore", br. 056/14, 020/15, 040/16, 037/17)

Član 7

Stranka ima pravo na pravnu zaštitu u upravnoj stvari.

Član 10

Upravni postupak se mora voditi bez odugovlačenja i sa što manje troškova, ali tako da se pravilno i potpuno utvrde sve činjenice i okolnosti bitne za uspješno i potpuno ostvarivanje i zaštitu prava i pravnih interesa stranaka, odnosno drugih učesnika u postupku.

Član 119

Protiv rješenja donijetog u prvom stepenu ili kad rješenje nije donijeto u zakonom propisanom roku, stranka ima pravo na žalbu, osim ako žalba zakonom nije dozvoljena.
Protiv prvostepenog rješenja ministarstva može se izjaviti žalba samo kad je to zakonom propisano, kao i u slučaju kad se radi o upravnoj stvari u kojoj je isključen upravni spor.

Član 125 stav 6

Ako je žalba izjavljena zbog ćutanja uprave, a prvostepeni javnopravni organ ne donese rješenje u roku od sedam dana od dana prijema žalbe, dužan je da žalbu sa spisima predmeta i pisanim objašnjenjem o razlozima zbog kojih rješenje nije donijeto u propisanom roku, bez odlaganja proslijedi drugostepenom organu.

Član 129

Kad drugostepeni organ utvrdi da prvostepeni javnopravni organ iz opravdanih razloga nije donio rješenje u roku propisanom zakonom, rješenjem će naložiti prvostepenom javnopravnom organu da donese rješenje u roku koji ne može biti duži od 30 dana.

Član 130

Rješenje po žalbi mora se donijeti i dostaviti stranci što prije, a najkasnije u roku od 45 dana od dana prijema žalbe, ako posebnim zakonom nije propisan kraći rok.

Član 131

Po prijemu drugostepenog rješenja, prvostepeni javnopravni organ je dužan da to rješenje, bez odlaganja, dostavi strankama.

Zakon o upravnom sporu ("Službeni list Crne Gore", br. 054/16 od 15.08.2016, 011/24 od 14.02.2024, 053/25 od 29.05.2025)

Član 8

Odluke donijete u upravnom sporu su obavezujuće.

Član 56

Ako, prema prirodi upravne stvari koja je bila predmet spora treba, umjesto poništenog akta, odnosno druge upravne aktivnosti donijeti drugi akt, odnosno preduzeti drugu upravnu aktivnost, tuženi javnopravni organ dužan je da taj akt donese, odnosno drugu upravnu aktivnost preduzme, bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude. Tuženi javnopravni organ je vezan pravnim shvatanjem Upravnog suda, kao i primjedbama tog suda u pogledu postupka.

Zakon o državnoj upravi ("Službeni list Crne Gore", br. 78/18, 70/21, 52/22)

Član 3

Organi državne uprave vrše poslove na osnovu Ustava, zakona, drugih propisa i opštih akata.

Član 5

Organi državne uprave dužni su da organizuju vršenje poslova na ekonomičan i efikasan način.

Član 7

U vršenju poslova iz okvira svoje nadležnosti organi državne uprave dužni su da omoguće brzo i jednostavno ostvarivanje prava i na zakonu zasnovanih interesa fizičkih i pravnih lica.

Zakon o Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore („Službeni list CG“, br.42/11, 32/14 i 3/26)

Član 41

(1) Nakon završetka ispitivanja povrede ljudskih prava i sloboda Zaštitnik daje mišljenje o tome da li je, na koji način i u kojoj mjeri došlo do povrede ljudskih prava i sloboda.

Član 42

(1) Starješina, odnosno lice koje rukovodi organom na čiji se rad preporuka odnosi obavezan je da, u ostavljenom roku, dostavi izvještaj o preduzetim radnjama za izvršenje preporuke.

IV DRUGA RELEVANATNA DOKUMENTA

Evropska konvencija za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda

Relevantni dio člana 6 stav 1 glasi kako slijedi:
Svako, tokom odlučivanja o njegovim građanskim pravima i obavezama..., ima pravo na pravičnu i javnu raspravu...pred nezavisnim i nepristrasnim sudom, obrazovanim na osnovu zakona.

V OCJENA ZAŠTITNIKA

16. Razmatrajući navode iz pritužbe, izjašnjenja Državne komisije za žalbe i dostavljenu dokumentaciju, Zaštitnik je cijenio da li je Ministarstvo unutrašnjih poslova, nakon donošenja presude

Upravnog suda Crne Gore U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine i rješenja Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine, blagovremeno i u skladu sa zakonom preduzelo radnje radi ponovnog odlučivanja u predmetnoj upravnoj stvari, kao i da li je postupanje drugostepenog organa u vezi sa žalbom zbog ćutanja uprave bilo djelotvorno i blagovremeno.

17. U tom kontekstu, Zaštitnik ukazuje da obavezujući karakter sudskih odluka predstavlja jedan od temeljnih zahtjeva vladavine prava i pravne sigurnosti. Članom 8 Zakona o upravnom sporu propisano je da su odluke donijete u upravnom sporu obavezujuće, dok je članom 56 istog zakona propisano da je, u slučaju poništenja upravnog akta, nadležni organ dužan da, kada je potrebno donijeti novi akt, to učini bez odlaganja, a najkasnije u roku od 30 dana od dana dostavljanja presude, pri čemu je vezan pravnim shvatanjem suda i primjedbama u pogledu postupka.

18. U konkretnom slučaju, nakon što je Upravni sud presudom U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine poništio rješenje Državne komisije za žalbe, ova Komisija je, u izvršenju navedene presude, donijela rješenje od 26. marta 2026. godine, kojim je usvojila žalbu podnositeljke, poništila prvostepeno rješenje Ministarstva unutrašnjih poslova i predmet vratila na ponovni postupak i odlučivanje.

19. Time je za Ministarstvo nastala obaveza da u ponovnom postupku postupi u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz presude Upravnog suda, kao i razlozima sadržanim u rješenju Državne komisije za žalbe, te da o predmetnoj upravnoj stvari donese novu odluku.

20. Zaštitnik zapaža da Ministarstvo unutrašnjih poslova, nakon prijema rješenja Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine, nije preduzelo radnje radi postupanja po tom rješenju i ponovnog odlučivanja u predmetnoj upravnoj stvari. Naime, od prijema navedenog rješenja do podnošenja urgencije podnositeljke 6. maja 2026. godine protekao je period u kojem, prema raspoloživoj dokumentaciji, Ministarstvo nije preduzelo radnje u cilju izvršenja naloga drugostepenog organa. Ni nakon urgencije podnositeljke Ministarstvo nije postupilo po drugostepenom rješenju, niti joj je pružilo informaciju o razlozima izostanka postupanja i daljem toku predmeta.

21. Izostanak postupanja Ministarstva nastavljen je i nakon izjavljivanja žalbe zbog ćutanja uprave. Naime, iz izjašnjenja Državne komisije za žalbe proizilazi da je Komisija aktom od 10. jula 2026. godine Ministarstvu dostavila žalbu podnositeljke i ukazala na obavezu postupanja u skladu sa članom 125 stav 6 Zakona o upravnom postupku. Međutim, i pored urednog prijema tog akta 16. jula 2026. godine, Ministarstvo nije postupilo na zakonom propisan način, odnosno nije donijelo rješenje u zakonom propisanom roku, niti je žalbu, sa spisima predmeta i pisanim objašnjenjem razloga zbog kojih rješenje nije donijeto, proslijedilo drugostepenom organu.

22. Navedene okolnosti, posmatrane u svojoj ukupnosti, ukazuju na izostanak potrebne efikasnosti i odgovornosti Ministarstva u vođenju upravnog postupka. Pri tome je posebno značajno što se nije radilo o prvobitnom odlučivanju o upravnoj stvari, već o ponovnom postupku, nakon što je prethodna odluka bila predmet sudske kontrole, a drugostepeni organ, postupajući po presudi Upravnog suda, poništio prvostepeno rješenje i predmet vratio na ponovni postupak i odlučivanje.

23. Zaštitnik ukazuje da svrha poništavanja upravnog akta i vraćanja predmeta na ponovni postupak nije samo formalno ponavljanje postupka, već otklanjanje utvrđenih nedostataka i ponovno odlučivanje u predmetnoj upravnoj stvari. To podrazumijeva obavezu prvostepenog organa da bez nepotrebnog

odlaganja preduzme potrebne procesne radnje i odluči u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz odluke nadležnog suda, kao i obavezujućim uputstvima drugostepenog organa.

24. U tom smislu, Zaštitnik ukazuje da je prilikom ponovnog odlučivanja potrebno imati u vidu razloge iz presude Upravnog suda koji se odnose na ocjenu ispunjenosti zakonskih uslova za privremeno udaljenje podnositeljke sa rada. Naime, Upravni sud je, između ostalog, ukazao na činjenicu da je disciplinski tužilac odustao od odluke o pokretanju disciplinskog postupka zbog nedostatka dovoljno jasnih i relevantnih dokaza, kao i da je disciplinski postupak naknadno obustavljen, cijeneći da te okolnosti dovode u pitanje razloge na kojima je bilo zasnovano privremeno udaljenje podnositeljke sa rada.

25. Zaštitnik se ne upušta u ocjenu ispunjenosti zakonskih uslova za privremeno udaljenje podnositeljke sa rada, niti u ocjenu kakva odluka treba da bude donijeta u ponovnom postupku, budući da je to u nadležnosti prvostepenog organa. Međutim, prilikom ponovnog odlučivanja Ministarstvo je dužno da postupi u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz presude Upravnog suda, kao i obavezujućim uputstvima drugostepenog organa, i da se u obrazloženju novog akta na odgovarajući način odredi prema okolnostima na koje su ti organi ukazali.

26. Kada je riječ o postupanju Državne komisije za žalbe, Zaštitnik konstatuje da je Komisija, nakon prijema žalbe zbog ćutanja uprave, aktom od 10. jula 2026. godine žalbu dostavila prvostepenom organu, ukazujući na njegovu obavezu da, u skladu sa članom 125 stav 6 Zakona o upravnom postupku, u slučaju da ne donese rješenje u zakonom propisanom roku, žalbu sa spisima predmeta i pisanim objašnjenjem razloga zbog kojih rješenje nije donijeto proslijedi drugostepenom organu. Budući da Ministarstvo nije postupilo po ovom zahtjevu, Komisija je donijela rješenje broj UPII 21-102/26-1056/5 od 1. oktobra 2026. godine, kojim je usvojila žalbu zbog ćutanja uprave i naložila Ministarstvu da u roku od 15 dana od dana prijema rješenja postupi po njenom ranijem rješenju od 26. marta 2026. godine.

27. Navedeno ukazuje da je Državna komisija za žalbe, u okviru svojih nadležnosti, preduzela radnje radi otklanjanja posljedica ćutanja uprave i obezbjeđivanja postupanja prvostepenog organa po njenom ranijem rješenju.

28. Ipak, Zaštitnik zapaža da je od dana izjavljivanja žalbe zbog ćutanja uprave, prema navodima iz izjašnjenja Komisije 8. jula 2026. godine, do donošenja rješenja 1. oktobra 2026. godine protekao period od gotovo tri mjeseca. S tim u vezi, Zaštitnik ukazuje na obavezu drugostepenog organa da o žalbi odluči u zakonom propisanom roku, cijeneći datum prijema žalbe i odredbe Zakona o upravnom postupku kojima je uređen rok za odlučivanje.

29. Zaštitnik je imao u vidu i izjašnjenje Ministarstva unutrašnjih poslova – Direktorata za finansijske poslove. Međutim, iz njegove sadržine proizilazi da se ono odnosi na obračun i uplatu doprinosa za penzijsko i invalidsko osiguranje po osnovu ranijih presuda Osnovnog suda u Podgorici, a ne na postupanje Ministarstva po presudi Upravnog suda U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine i rješenju Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine, što je predmet ove pritužbe.

30. Stoga, navedeno izjašnjenje ne pruža odgovor na odlučne navode podnositeljke i ne sadrži informacije na osnovu kojih bi se moglo utvrditi da je Ministarstvo postupilo po obavezama koje su proizašle iz navedenih odluka nadležnih organa.

31. Zaštitnik ukazuje da je organ javne vlasti, kada se od njega zatraži izjašnjenje o navodima pritužbe, dužan da se prema tim navodima odredi konkretno i sadržinski, pruži relevantne informacije i dokumentaciju i obrazloži razloge svog postupanja, odnosno nepostupanja. Izjašnjenje koje se ne odnosi na predmet pritužbe ne omogućava potpuno i djelotvorno sagledavanje okolnosti od značaja za njeno razmatranje.

32. U odnosu na navod podnositeljke da joj drugostepeno rješenje od 26. marta 2026. godine nije dostavljeno preko prvostepenog organa, već je kopiju pribavila neposredno od Državne komisije za žalbe, Zaštitnik ukazuje na odredbu člana 131 Zakona o upravnom postupku, kojom je propisano da je prvostepeni javnopravni organ dužan da po prijemu drugostepenog rješenja isto bez odlaganja dostavi strankama.

33. Navedena zakonska obaveza ima za cilj da se stranka blagovremeno i na propisan način upozna sa ishodom drugostepenog postupka, kako bi mogla nesmetano ostvarivati svoja procesna prava. Činjenica da je podnositeljka kopiju rješenja pribavila neposredno od Državne komisije za žalbe sama po sebi ne otklanja obavezu prvostepenog organa da postupi u skladu sa članom 131 Zakona o upravnom postupku. Stoga, ovaj navod treba cijeniti u kontekstu ukupnog postupanja Ministarstva, posebno imajući u vidu da se odnosi na uredno obavještavanje stranke o odluci donijetoj u postupku koji se tiče njenih prava i obaveza.

34. Zaštitnik podsjeća da se pravo na pravni lijek iz člana 20 Ustava Crne Gore mora sagledavati ne samo kroz formalnu mogućnost korišćenja zakonom propisanih pravnih sredstava, već i kroz obavezu nadležnih organa da obezbijede njihovo ostvarivanje u skladu sa zakonom, uključujući blagovremeno postupanje i izvršavanje obaveza koje proizlaze iz odluka donijetih povodom korišćenja tih sredstava. U konkretnom slučaju, podnositeljka je koristila raspoloživa sredstva, obraćajući se Ministarstvu urgencijom i izjavljujući žalbu zbog ćutanja uprave, ali ni nakon toga, prema raspoloživoj dokumentaciji, Ministarstvo nije blagovremeno postupilo po obavezama koje su proizašle iz odluka drugostepenog organa.

35. Zaštitnik ukazuje da je odlučivanje u razumnom roku jedan od zahtjeva prava na pravično suđenje iz člana 6 Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda. U tom smislu, potrebno je da se postupci koji se odnose na odlučivanje o građanskim pravima i obavezama vode bez neopravdanih zastoja, uz dužnu pažnju nadležnih organa i poštovanje procesnih prava stranaka. Imajući u vidu okolnosti konkretnog slučaja, a naročito činjenicu da Ministarstvo nije blagovremeno postupilo po odlukama nadležnih organa, Zaštitnik smatra da je došlo do produžavanja postupka i pravne neizvjesnosti za podnositeljku, što dodatno ukazuje na značaj dosljednog poštovanja zahtjeva efikasnog postupanja i odlučivanja u razumnom roku.

36. Zaštitnik je imao u vidu i činjenicu da je Državna komisija za žalbe 1. oktobra 2026. godine donijela novo rješenje, kojim je usvojila žalbu zbog ćutanja uprave i naložila Ministarstvu da u roku od 15 dana od dana prijema tog rješenja postupi po njenom ranijem rješenju od 26. marta 2026. godine. Međutim, naknadno donošenje ovog rješenja ne umanjuje značaj prethodno utvrđenog nepostupanja Ministarstva, niti otklanja posljedice već nastalog odugovlačenja postupka. Naprotiv, činjenica da je drugostepeni organ morao ponovo intervenisati i naložiti prvostepenom organu postupanje ukazuje na to da prethodne radnje nijesu bile dovoljne da se obezbijedi postupanje po njegovoj odluci.

37. Zaštitnik, stoga, zaključuje da je Ministarstvo unutrašnjih poslova, nepostupanjem po rješenju Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine, kao i propuštanjem da žalbu podnositeljke izjavljenu zbog ćutanja uprave, zajedno sa spisima predmeta i izjašnjenjem, dostavi drugostepenom organu u skladu sa Zakonom o upravnom postupku, doprinijelo neopravdanom odugovlačenju ponovnog upravnog postupka i produžavanju pravne neizvjesnosti za podnositeljku pritužbe. Posebno je značajno što se izostanak postupanja Ministarstva nastavio i nakon urgencije podnositeljke i intervencije drugostepenog organa.

38. Imajući u vidu sve navedene okolnosti, Zaštitnik nalazi da je Ministarstvo unutrašnjih poslova, propuštanjem da blagovremeno postupi po odlukama nadležnih organa i preduzme zakonom propisane radnje radi nastavka i okončanja ponovnog upravnog postupka, povrijedilo pravo podnositeljke pritužbe na ostvarivanje pravne zaštite u postupku koji se odnosi na njena prava i obaveze, imajući u vidu i zahtjev odlučivanja u razumnom roku. Takvo postupanje dovelo je do produžavanja postupka i pravne neizvjesnosti za podnositeljku.

Imajući u vidu iznijeto, Zaštitnik daje

P R E P O R U K E

Ministarstvu unutrašnjih poslova Crne Gore

- Da, bez daljeg odlaganja, postupi po rješenjima Državne komisije za žalbe od 26. marta 2026. godine i 1. oktobra 2026. godine i u ponovnom postupku donese novu odluku, u skladu sa pravnim shvatanjima i primjedbama iz presude Upravnog suda Crne Gore U.br. 4971/25 od 27. januara 2026. godine, kao i sa nalozima i uputstvima Državne komisije za žalbe.

- Da ubuduće obezbijedi blagovremeno postupanje po odlukama drugostepenih organa, kao i uredno i pravovremeno dostavljanje tih odluka strankama, u skladu sa Zakonom o upravnom postupku.

Ministarstvo unutrašnjih poslova dužno je da u roku od 30 dana od dana prijema ovog akta, dostavi izvještaj Zaštitniku ljudskih prava i sloboda Crne Gore o preduzetim radnjama na izvršenju ove preporuke.

ZAMJENICA ZAŠTITNIKA
LJUDSKIH PRAVA I SLOBODA CRNE GORE
Tatjana Radović Todorović

Dostavljeno:
- podnositeljki pritužbe
- Ministarstvu unutrašnjih poslova
- Državnoj komisiji za žalbe
-a/a